

at kunne komme til at konstatere, hvem der er Fader til et vægte Barn. I det Hele taget have vi for mange Eder i den sædvanlige Ketspleie, og naar man nu skulde have en hel Række Eder mere, vilde jeg meget beklage det, ogsaa fra Edsanvendelsens Synspunkt. Men anderledes ser jeg rigtig nok paa Spørgsmaalet om, hvem der er Moder til Barnet. Det er et Forhold, som man let kan konstatere, og som i det Hele ikke let kan unddrage sig menneskelig Sagttagelse. Der finder jeg al Grund til at opretholde Barnets naturlige Ret, og jeg beklager, at der i den danske Lovgivning findes Bestemmelser, som ikke gjøre det. Der sigtes her til de Bestemmelser, som gjælde for Fødselsstiftelsen: Denne er anlagt paa i det Hele at hemmeligholde, hvem der er Moder til de der fødte Børn; men saaledes som dette har udviklet sig, er denne Regel ikke gennemført konsekvent. Den er gennemført paa den Maade, at naar der betales en vis temmelig ringe Sum for Barnets Opfostring, bliver Barnemoderens Navn faktisk holdt fuldstændig hemmelig. Det findes ikke noget Steds optegnet i Fødselsstiftelsens Protokoller, og det er altsaa umuligt at konstatere, at en saadan Kvinde har født paa Fødselsstiftelsen. Men saaledes stiller man sig ikke med Hensyn til de Kvinder, der ikke kunne betale for sig, de der gaa over til den saatalde Pleiestiftelse og blive Ammer for vægte Børn. Om dem siger man — det er udtalt i det Reskript, til hvilket der ganske rigtigt er henvist i det Vædringsforslag, som i Fjor blev stillet —, at det kan alligevel ikke holdes hemmeligt, at de have født, og at en Hemmeligholdelse for deres Vedkommende altsaa ingen Betydning kan have. De findes optagne i Stiftelsens Protokoller, ganske vist ikke i Stiftelsens Fødsels- eller Daabsprotokoller, og derfor, naar en Fødselsattest udstedes for et vægte Barn, saa staar der ganske vist for Moderens Vedkommende kun et Nummer, det ser ud, som om det er en Hemmeligholds-holdelse, men det er ikke Tilfældet; Navnet findes i Pleiestiftelsens Protokoller, saa at det kan konstateres derigennem, hvem der er Moderen til et saadant Barn. Det har jeg i sig selv Intet imod, thi det er i sin Orden, at det vides, men hvad der er høist uheldigt, er, at man ved at betale en forholdsvis ringe Sum kan frikjøbe sig for denne Meddelelse af Navnet. Det forekommer mig, at der derved gjøres en Forskjel mellem fattige og rige Piger, som er meget farlig, thi det er uenssynligt, at en velhavende Forsører kan sige til vedkommende Kvinde. Det koster kun 500 Kr., eller hvad

det nu er, saa skal det Hele komme til at gaa hemmelig af. Det kan ikke nægtes, at det Offentlige her til en vis Grad er i Ledtog med Lasten. Det finder jeg under ingen Omstændigheder, at det Offentlige paa noget Punkt bør gjøre. Det er den ene Side af Sagen. Men jeg anser det ogsaa, som jeg tidligere har sagt, for i høi Grad urigtigt mod det paaagjældende Barn. Det er inhuman paa den Maade at affjære det fra ethvert Forhold til Menneskelægten, og det kan man sige, sker, naar det bliver affsaaret fra at vide Noget som helst om, hvem dets Forældre ere. Det er umenneskeligt. At man vil være human imod den Kvinde, der føder, har jeg Intet imod. Det være langt fra mig at kaste den første Sten paa disse stakkels faldne Piger, jeg beklager i høi Grad deres ulykkelige Stilling, men det Middel, man anvender for at være human imod dem, anser jeg for uberettiget; thi man er human til den ene Side, men i høi Grad inhuman til den anden. Der er mange Maader, hvorpaa en saadan ulykkelig Kvinde kan skjule sin Stam, som det hedder, og at hun anvender dem, har jeg Intet imod. Jeg skal iandelig ikke rive Sløret fra en saadan Kvinde, men dette Middel, at hun støder fra sig det Bæsen, hun har sat i Verden, og som hun har en naturlig Forpligtelse til at sørge for, at hun kan unddrage sig denne Forpligtelse ved at betale en høist ubetydelig Pengesum, det er det, jeg finder urigtigt. Jeg beklager, at disse Bestemmelser ere der, men de findes nu en Gang, og det kan maaske endnu støde paa Vanskeligheder at faae dem fjernede. Jeg skal dog tillade mig at henstille til den ærede Justitsminister, om det ikke vil være nærmere at overveie, om der kunde trænges til en Forandring i dette Forhold ved Fødselsstiftelsen. Altsaa med Hensyn til dette Punkt, Moderens Navn, sympatiserer jeg med det ærede Medlem fra Svendborg (Tang), men med Hensyn til Faderens Navn kan jeg ikke give ham min Understøttelse.

Formanden (Høgsbro): Forinden Forhandlingen gaar videre, finder jeg det nødvendigt at erindre om, at en Forhandling om enkelte Vædringsforslag hører nærmest under 2den Behandling, og at ved 1ste Behandling er det væsentlig kun det almindelige Indhold af et Forslag, der skal drøftes. Under Forudsætning af Thingets Samtykke, har det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds Ordet.

Tang: I Henhold til de Ord, vi nu hørte af den høitærede Formand, skal jeg